

Ankenævnet for Forsikring

Den 15. november 2023 blev i sag nr. 100264:

XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX
XXXXXXXXXXXXXXXXXXXXX

mod

Storstrøms Forsikring G/S
Lohmannsvej 8
4780 Stege

afsagt

k e n d e l s e :

Forsikringstageren har ulykkesforsikring. I klageskema af 21/8 2023 til nævnet har klagerens advokat bl.a. anført:

"Kort redegørelse for sagen

Sagen omhandler tvist om betaling af dækning af udgifter til advokatbistand efter FAL § 32, stk. 3.

Hvad vil du konkret opnå hos selskabet?

Dækning af udgifter til advokatbistand efter FAL § 32, stk. 3 med yderligere 12.500 kr."

Klagerens advokat har i brev af 21/8 2023 til nævnet bl.a. anført:

"Min klient har tegnet ulykkesforsikring hos Storstrøm Forsikring (Storstrøm), hvor der som følge af færdselsuheld den 31. august 2019 har været anmeldt og behandlet en skade under skadenummer ...

Storstrøm afviste i første omgang, at min klient var påført varigt mén som følge af ulykken. Sagen blev indbragt for Ankenævnet for Forsikring ved sagsnr. 96931, hvor Ankenævnet pålagde Storstrøm, at indhente og betale for en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring (AES). Kendelsen fremlægges som **bilag 1**.

AES vurderede min klients varige mén til 10%. Vurderingen fremlægges som **bilag 2**. Storstrøm traf herefter afgørelse i sagen og vurderede min klients méngrad i overensstemmelse med udtalelsen fra AES.

Som følge af Storstrøms afgørelse opgjordes dækning af advokatudgifter efter FAL § 32, stk. 3. Sælæret opgøres jf. praksis til halvt proceduresalær.

Henset til den udbetalte erstatning skal salæret opgøres i intervallet 16.250 – 53.750 kr. inkl. moms, hvor medianen udgør 35.000 kr. Da der har været væsentlig forudgående korrespondance omkring min klients berettigelse til méngradserstatning – herunder en ankenævns sag med adskillige indlæg, er salæret opgjort i den øvre ende af intervallet til 25.000 kr. inkl. moms.

Storstrøm fastsatte salæret til 12.500 kr. inkl. moms og henviste til, at salæret ikke fastsættes til halvt proceduresalær, samt at arbejdet under sagen ved Ankenævnet for Forsikring ikke honoreres.

Undertegnede anmodede om revurdering, og Storstrøm fastholdt deres vurdering, hvorefter undertegnede klagede til Storstrøm over afgørelsen. Korrespondancen fremlægges som **bilag 3**. Ved afgørelse af 26. juli 2023 fastholdt Storstrøm fortsat salærfastsættelsen jf. **bilag 4**.

Som **bilag 5** fremlægges udtalelse fra Advokatrådets Responsumudvalg, hvoraf fremgår følgende: *'Efter forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3 (min understregning), kan sikrede i forbindelse med udenretlig fastsættelse og opgørelse af krav mod et forsikrings selskab kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Ved ansvarsforsikring finder dette tilsvarende anvendelse med hensyn til den skadelidtes erstatning mod selskabet.*

Det er i landrets praksis antaget, at udgifter til advokatbistand i henhold til den nævnte bestemmelse (min understregning) godtgøres med et beløb, der i personskadesager normalt svarer til halvt proceduresalær af det, der udbetales før sagsanlæg. Skadelidtes udgifter erstattes således med et standardiseret beløb, der ikke tager udgangspunkt i de udgifter, der konkret har været afholdt....'

Det gøres som følge heraf gældende, at salær efter FAL § 32, stk. 3 jf. landsrets praksis fastsættes til halvt proceduresalær, og at princippet herom ikke blot er gældende i ansvarssager men også i ulykkessager.

Det er korrekt, at Ankenævnet for Forsikring ikke ved ankenævnsbehandling fastsætter sagsomkostninger til sagens parter, men dette forhindrer dog ikke, at skadelidte efter FAL § 32, stk. 3, kan kræve rimelige udgifter til advokatbistand dækket – også i forbindelse med ankenævnsbehandling, når advokatbistanden har medført et ændret resultat af selskabets afgørelse. Det er ingen steder angivet eller fastslået, at forsikringen som en del af salæret efter FAL § 32, stk. 3 ikke skal betale for arbejdet med ankenævns sager, når ankenævns sagen medfører, at der udbetales erstatning til forsikringstageren. Ud fra principperne i FAL § 32, stk. 3 er det kun rimeligt, at forsikringen pålægges at dække forsikringstagerens advokatudgifter, hvad enten advokatarbejdet har bestået i direkte korrespondance med forsikringen eller arbejde med en ankenævns sag, når korrespondance eller ankenævns sagen har været nødvendig for at opnå den berettigede erstatning, som det er tilfældet i denne sag.

Det gøres gældende, at min klients rettigheder efter FAL § 32, stk. 3 uden tvivl går forud for Ankenævnet for Forsikrings vedtægter, og at min klient er berettiget til at få dækket udgifter til advokatbistand for den under sagen afholdt ankenævns sag, der medførte, at forsikringen i sidste ende udbetalte erstatning til min klient.

Kravet efter FAL § 32, stk. 3 er opgjort til 25.000 kr., og Storstrøm har betalt 12.500 kr., hvorefter kravet udgør **12.500 kr.**"

Selskabet har i brev af 4/9 2023 til nævnet bl.a. redegjort for sagsforløbet og afgørelsen således:

"PÅSTAND

Klagen tages ikke til følge.

SAGSFREMSTILLING OG BEMÆRKNINGER TIL KLAGEN

Selskabet henviser til de fremlagte bilag og den sagsfremstilling klager har givet.

SELSKABETS STILLINGTAGEN

Storstrøm Forsikring har anerkendt, at sagens forløb har gjort det nødvendigt og rimeligt at antage advokatbistand og har følgelig erstattet dette med kr. 12.500 skønsmæssigt. Klager påstår, at dette er forkert, idet erstatningen skal svare til halvt takstmæssigt proceduresalær, som det er praksis i personskadesager, der behandles af en ansvarsforsikring.

Storstrøm Forsikring gør gældende, at det ikke er gældende praksis, og at den skønsmæssige erstatning er passende til at dække rimelige og nødvendige advokatomkostninger.

Klager har henvist til en udtalelse fra Advokatsamfundets Responsumudvalg. Udtalelsen er afgivet i en sag, der handlede om et personskadekrav rejst mod et ansvarsforsikringsselskab, og som dermed utvivlsomt er korrekt.

Det følger dog direkte af Advokatsamfundets Responsumudvalgs udtalelse af 5. november 2019 i sag 2019-2201, at Responsumudvalget ikke kan tage stilling til størrelsen af advokatudgifter efter FAL § 32, stk. 3. Det spørgsmål henhører under domstolene (eller rettelig også Ankenævnet for Forsikring) i en sag som denne.

Den fremlagte udtalelse er således helt uden betydning for denne sag.

Det følger videre af side 315 i 'Forsikringsaftaleloven med kommentarer' af ..., at FAL § 32, stk. 3, ikke giver *'nærmere vejledning i, hvordan størrelsen af rimelige og nødvendige udgifter fastsættes, hvis selskabet på baggrund af de ovennævnte kriterier er forpligtet til at dække sådanne udgifter. (...) I sager om personskadeerstatning mod en ansvarlig skadevolder er udgangspunktet, at rimelige advokatomkostninger kan fastsættes til halvt takstmæssigt proceduresalær (...). (...) Udgangspunktet i personskadesager kan ikke uden videre overføres til andre typer af forsikringssager, hvor advokatsalærerne i henhold til fast ankenævnspraksis sædvanligvis fastsættes noget lavere.'*

Af disse årsager kan selskabets afgørelse ikke kritiseres."

Til dette har klagerens advokat fremsendt brev af 24/9 2023, hvori det bl.a. er anført:

"Af Advokatsamfundets Responsumudvalgs udtalelse af 5. november 2019 i sag 2019-2201 fremlagt af forsikringen, fremgår:

'Det fremgår af nærværende sag, at [Forsikring] bestrider at være forpligtet til at udrede rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3. Der er således ik-

ke en tvist om størrelsen af det salær, som en advokat har opgjort, og det som forsikringsselskabet er indstillet på at betale.

Spørgsmålet om, hvorvidt et forsikringsselskab i en sag som den forelagte er forpligtet til at udrede rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand, jf. forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, hører under domstolene, hvorfor sagen afvises.'

Det som fremgår af udtalelsen, er tvisten i sagen, hvorvidt selskabet overhovedet er forpligtet til at betale rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand efter FAL § 32, stk. 3. Tvisten omhandler således ikke fastsættelsen og størrelsen af salæret, men om advokatudgifter overhovedet skal dækkes, og til det udtaler Responsumudvalget, at sådan en tvist er udenfor deres kompetence og hører under domstolene. Det fremgår således ikke af udtalelsen, at Responsumudvalget ikke kan fastsætte størrelsen af salæret, såfremt der havde været enighed om, at forsikringen var pligtig til at betale, og tvisten var størrelsen af salæret. Det kan således ikke udledes af udtalelsen, at Responsumudvalget ikke kan tage stilling til størrelsen af advokatudgifter efter FAL § 32, stk. 3. Tværtimod må det udledes, at Responsumudvalget netop er i stand til at tage stilling til størrelsen af advokatudgifterne, men ikke om, hvorvidt forsikringen er forpligtet til at udrede rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand i det hele taget.

Omhandler tvisten udelukkende størrelsen på salæret, må Responsumudvalget således anses at være kompetent til at udtale sig, og udtalelsen fremlagt som 5 er således relevant i nærværende sag.

Det skal oplyses, at der på sagen er over 200 filer i form af mails, skrivelser, afgørelser, indhentede journaler mv., og at der er anvendt 32 timer."

Nævnet har fået forelagt bilag fra sagen. Uddrag af bilagene gengives nedenfor. Af udtalelse af 16/12 2019 fra Advokatsamfundets Responsumudvalg af fremgår bl.a.:

"Efter forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, kan sikrede i forbindelse med udenretlig fastsættelse og opgørelse af krav mod et forsikringsselskab kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet. Ved ansvarsforsikring finder dette tilsvarende anvendelse med hensyn til den skadelidtes erstatningskrav mod selskabet.

Det er i landretspraksis antaget, at udgifter til advokatbistand i henhold til den nævnte bestemmelse godtgøres med et beløb, der i personskadesager normalt svarer til halvt proceduresalær af det, der udbetales før sagsanlæg. Skadelidtes udgifter erstattes således med et standardiseret beløb, der ikke tager udgangspunkt i de udgifter, der konkret har været afholdt. Udgangspunktet kan dog fraviges i opadgående retning i tilfælde, hvor sagen har medført komplicerede beregninger eller behandling af komplicerede juridiske spørgsmål mv. Omvendt kan det fraviges i nedadgående retning i tilfælde, hvor advokaten eksempelvis alene har udført arbejde i begrænset omfang."

Af vejledende udtalelse af 26/6 2023 fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fremgår bl.a.:

"Vi vurderer, at den anmeldte ulykke har medført et varigt mén på 10 %.

...

Efter tabellens punkt B.1.1.3. vurderes middelsvære, daglige nakkesmerter uden eller med let bevægeindskrænkning, eventuelt med udstrålende armsmerter, og eventuelt lettere somatiske, kognitive og affektive ledsagesymptomer, til 10 %.

...

Det er på baggrund af ovenstående vores lægefaglige vurdering, at [klagerens] gener kan sammenlignes med ovenstående punkt i méntabellen, idet han har nakkesmerter, hovedpine, udstråling til højre arm samt nedsat bevægelighed.

Samlet vurdering

Vi vurderer derfor, at de gener som [klageren] pådrog sig i forbindelse med ulykken den 31. august 2019 skønsmæssigt har medført et varigt mén på 10 %."

Nævnet udtaler:

Klageren var den 31/8 2019 involveret i et færdselsuheld. Ved kendelse 96931 af 10/11 2021 pålagde nævnet selskabet at indhente og betale for en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring. Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte klagerens varige mén til 10 %. Selskabet udbetalte erstatning i overensstemmelse med Arbejdsmarkedets Erhvervssikrings vejledende udtalelse. Selskabet udbetalte herudover 12.500 kr. inkl. moms. til dækning af klagerens advokatomkostninger.

Klageren ønsker, at selskabet dækker udgifter til advokatbistand efter FAL § 32, stk. 3, med yderligere 12.500 kr. Klageren har anført, at selskabet i første omgang afviste, at han var påført varigt mén som følge af ulykken, at nævnet i sag 96931 pålagde selskabet at indhente en vejledende udtalelse fra Arbejdsmarkedets Erhvervssikring, og at Arbejdsmarkedets Erhvervssikring fastsatte klagerens varige mén til 10 %. Klageren har anført, at salæret, henset til den udbetalte erstatning, skal opgøres i intervallet 16.250-53.750 kr. inkl. moms, hvor medianen udgør 35.000 kr., og at salæret er opgjort til 25.000 kr. inkl. moms, da der har været væsentlig forudgående korrespondance omkring berettigelsen til méngradserstatning. Klageren har henvist til en udtalelse af Advokatsamfundets Responsumudvalg, hvor det fremgår, at udgifter til advokatbistand i henhold FAL § 32, stk. 3, godtgøres med et beløb, der i personskadesager normalt svarer til halvt proceduresalær af det, der udbetales før sagsanlæg, og at skadelidtes udgifter således erstattes med et standardiseret beløb, der ikke tager udgangspunkt i de udgifter, der konkret har været afholdt.

Klageren har anført, at princippet også gælder i ulykkessager, og at det ud fra principperne i FAL § 32, stk. 3, kun er rimeligt, at forsikringen pålægges at dække forsikringstagerens advokatudgifter, hvad enten advokatarbejdet har bestået i direkte korrespondance med forsikringen eller arbejde med en ankenævns sag, når korrespondance eller ankenævns sagen har været nødvendig for at opnå den berettigede erstatning. Klageren har videre anført, at rettigheder efter FAL § 32, stk. 3, går forud for Ankenævnet for Forsikrings vedtægter, og at klageren er berettiget til at få dækket udgifter til advokatbistand.

Selskabet har anerkendt, at sagens forløb har gjort det nødvendigt og rimeligt at antage advokatbistand, og selskabet har erstattet klagerens advokatudgifter skønsmæssigt med 12.500 kr. Selskabet har anført, at det ikke er gældende praksis, at erstatningen skal svare til halvt takstmæssigt proceduresalær, som det er praksis i personskadesager, der behandles af en ansvarsforsikring, og at den skønsmæssige erstatning er passende til at dække rimelige og nødvendige advokatomkostninger. Selskabet har anført, at udtalelsen fra Advokatsamfundets Responsumudvalg er uden betydning for sagen, idet responsumudvalget ikke kan tage stilling til størrelsen af advokatudgifter efter FAL § 32, stk. 3.

Ifølge forsikringsaftalelovens § 32, stk. 3, kan den sikrede i forbindelse med udenretlig fremsættelse af krav mod selskabet kræve rimelige og nødvendige udgifter til advokatbistand dækket af selskabet.

Nævnet bemærker med henvisning til § 23, stk. 3, i nævnets vedtægter, at udgangspunktet er, at ingen af parterne betaler omkostninger ved tvistløsningsbehandlingen til den anden part. Der ikke grundlag for at fravige dette udgangspunkt i denne sag.

Efter en gennemgang af sagen finder nævnet, at der ikke er grundlag for at pålægge selskabet at dække klagerens advokatomkostninger ud over de 12.500 kr. inkl. moms, som selskabet har erstattet.

Ankenævnet for Forsikring

7.

100264

Nævnet har bl.a. lagt vægt på, at klagerens advokats korrespondance med selskabet efter selskabet afviste dækning og forud for indbringelsen af sagen for nævnet i sag 96931 har været af begrænset omfang, og at sagen har været juridisk forholdsvis ukompliceret.

Nævnet har også lagt vægt på, at klageren ikke har godtgjort, at sagen efter nævnets afsigelse af kendelse 96931 har været af en karakter, der har nødvendiggjort advokatbistand.

Det, som klageren i øvrigt har anført, kan ikke føre til andet resultat.

Som følge heraf

b e s t e m m e s :

Klageren får ikke medhold.

Svend Bjerg Hansen